

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **L. W. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Městský úřad Lovosice**,
se sídlem Školní 407/2, 410 30 Lovosice,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu Lovosice, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se přikazuje, aby do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranil z registru řidičů záznam o údajném přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb. na základě příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK*. V případě, že žalovaný v průběhu soudního řízení od nezákonného zásahu upustí, pak se žalobce domáhal vyslovení, že *zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající v neoprávněné evidenci údajů o údajném přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 v registru řidičů na základě příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018,* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, byl nezákonný. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že veřejná správa uchovává nepravdivé údaje v registru řidičů o tom, že měl zákaz řízení motorových vozidel od 28. 2. 2018 do 25. 6. 2018, blokaci řidičského oprávnění od 28. 2. 2018 do 26. 6. 2018 a že se dne 22. 1. 2018 dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Trval na tom, že podkladové rozhodnutí k předmětným záznamům, a to příkaz Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK (dále jen „příkaz“), dosud nenabyl právní moci. Evidence údajného přestupku v evidenci řidičů je podle žalobce neoprávněná a v rozporu se zásadou presumpce neviny zakotvené v čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rovněž je v rozporu s čl. 5 odst. 1 písm. d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“), neboť v informačním systému veřejné správy mají záznamy odpovídat skutečnosti. Ke skutečnosti, zda je příkaz pravomocný, žalobce navrhl, aby si soud vyžádal kompletní správní spis magistrátu ve věci sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/18/BalK. Doplnil, že proti příkazu podal dne 27. 2. 2018 odpor prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu a toto podání potvrdil e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem dne 5. 3. 2018. Na výzvu správního orgánu ohledně doložení plné moci reagoval okamžitě, a přesto mu bylo dne 29. 3. 2018 doručeno vyrozumění o nabytí právní moci příkazu s odůvodněním, že plná moc byla Ing. M. J. vystavena dne 29. 2. 2018, tedy dva dny po podání odporu Ing. M. J. Přípisem ze dne 17. 4. 2018 žalobce magistrátu objasnil důvody vystavení plné moci dne 29. 2. 2018, kterým magistrát nepřisvědčil, ačkoliv v tomto směru žalobce výslovně zmínil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29.
3. Žalobce se rovněž obrátil na Krajský úřad Ústeckého kraje (nadřízený správní orgán) s žádostí, aby přikázal nečinnému magistrátu vydat v odvolacím řízení rozhodnutí. Žádost žalobce byla zamítnuta, neboť Krajský úřad Ústeckého kraje se domníval, že odpor byl podán opožděně. Současně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem proto podal i žalobu na ochranu proti nečinnosti. Připomněl, že vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí svědčí presumpce správnosti, nikoliv fikce správnosti, a proto se domníval, že by soud měl nejprve rozhodnout o žalobě proti nečinnosti, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 103/2017-73.
4. Závěrem žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že Nejvyšší správní soud prolamuje právo na soukromí účastníků řízení a advokátů vlastní Směrnicí č. 3/2017, Kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího správního soudu (ust. § 130 odst. 1), což je chybný postup, který nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich jména, příjmení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
6. K věci žalovaný uvedl, že jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen po právní moci příslušných rozhodnutí zapisovat do registrů řidičů záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem. Po obdržení pravomocného příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, splnil svou zákonnou povinnost a uvedl do registru řidičů tento záznam o spáchaném přestupku žalobce. Podotkl, že nemá povinnost přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě bývají záznamy o spáchaných přestupcích provedeny, a to do doby než jsou zákonným postupem zrušeny, přičemž odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 24. 6. 2009, č. j. 52 Ca 10/2009-78.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

7. V replice žalobce opětovně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26, z něhož vyplývá, že žalovaný je objektivně odpovědný za to, že zaznamenané údaje v registru řidičů odpovídají skutečnosti. Nesouhlasil s argumentací žalovaného, že pouze plnil svou zákonnou povinnost, neboť otázka zavinění není znakem nezákonného zásahu. K vyvrácení presumpce správnosti doložky právní moci žalobce současně podal žalobu na ochranu proti nečinnosti, která řeší v jistém smyslu předběžnou otázku.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce s tímto postupem posléze vyslovil souhlas, a to v podání ze dne 2. 6. 2020 a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto postupem, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle ust. § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ust. § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu platného ke dni vydání tohoto rozsudku, neboť se jednalo o žalobu zápůřčí a tvrzený nezákonný zásah (evidence údajů v registru řidičů) dosud trval, a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Ze správního spisu postoupeného soudu žalovaným byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti. Příkazem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK uznal magistrát žalobce vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 22. 1. 2018 v 15:15 hodin v ulici Pražská, poblíž zastávky Městské hromadné dopravy – Vodárna v Ústí nad Labem, ve směru jízdy na Ústí nad Labem, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. „X“, na němž nebyla umístěna registrační značka, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Příkaz nabyl právní moci dne 28. 2. 2018 a stal se vykonatelným dne 30. 3. 2018.
12. Z nového rozhodnutí ze dne 21. 6. 2018, sp. zn. MM/OPA/ODN/68781/17RZC, soud zjistil, že žádosti žalobce o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel bylo vyhověno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 6. 2018, neboť se žalobce dne 25. 6. 2018 písemně vzdal práva na odvolání.
13. Dne 27. 6. 2018 byla žalovanému zaslána žádost žalobce o vrácení řidičského oprávnění po upuštění od výkonu zbytku trestu nebo správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. V odůvodnění žádosti žalobce uvedl, že zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel mu byl uložen dne 28. 2. 2018 rozhodnutím sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, které nabylo právní moci dne 28. 2. 2019. Dále uvedl, že rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, sp. zn. MM/OPA/ODN/68781/17RZC, které nabylo právní moci dne 25. 6. 2018, bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu.
14. Součástí správního spisu je rovněž posudek o výsledku dopravně psychologického vyšetření ze dne 27. 6. 2018, ev. č. 555, který vypracovala PhDr. H. H., a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel vystavený dne 26. 6. 2018 MUDr. M. Š. v.z. MUDr. A. L.
15. Podle ust. § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem se do registru řidičů zapisují až po nabytí právní moci příslušných rozhodnutí. Příslušná rozhodnutí uvedená v předchozí větě jsou orgány, které je vydaly, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povinny zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa trvalého pobytu občana.

16. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti žaloby, neboť žalovaný tvrdil, že se nemohl dopustit žádného nezákonného zásahu, jelikož pouze plnil povinnost stanovenou právním předpisem.
17. Otázka, zda jsou údaje o přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 v registru řidičů samy o sobě pojmově způsobilé zasáhnout do práv žalobce, je pro rozhodnutí o žalobě zcela zásadní. Pokud by zápis v registru řidičů k zásahu do práv žalobce nebyl vůbec způsobilý, je zřejmé, že by žaloba nemohla být v tomto bodě úspěšná, neboť by nebyla splněna jedna z podmínek dle ust. § 82 a násl. s. ř. s. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-13 (dostupný na www.nssoud.cz) platí, že: *„Zásah, spočívající ve stavu evidence v registru řidičů, uvádějící k osobě stěžovatele údaje o přestupcích jím spáchaných a o pokutách za tyto přestupky uložených, je zásahem trvajícím po celou dobu, kdy tyto údaje jsou součástí evidence. Lhůta pro podání žaloby proti tomuto zásahu podle § 84 odst. 1 s. ř. s. neuplyne, dokud zásah trvá.“* Zápis údajů v registru řidičů je tedy podle judikatury Nejvyššího správního soudu způsobilý zasáhnout do práv žalobce, a tedy je možné proti tomuto zásahu podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.
18. Pro úplnost soud dodává, že podle nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 599/02, je původcem zásahu ten orgán veřejné moci, který údaj do příslušného informačního systému zanesl. Na názor Ústavního soudu myšlenkově navázal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž konstatoval že: *„Obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vede registr řidičů, je správním orgánem odpovědným za zásah do práv osoby, k níž jsou či byly v tomto registru vedeny nesprávné údaje. Je odpovědný za vedení registru řidičů a za správnost údajů zaznamenaných v této evidenci i v případech, kdy rozhodnutí, na jejichž základě byly tyto záznamy učiněny, byla zrušena.“* V předmětném případě se tedy jedná o Městský úřad Lovosice (žalovaného), který údaje do registru řidičů zanesl.
19. Žalobce v podané žalobě namítal, že příkaz doposud nenabyl právní moci, neboť proti němu podal řádně a včas odpor, přičemž současně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, jelikož o podaném odporu nebylo dosud odvolacím správním orgánem rozhodnuto.
20. Otázka, zda žalobce podal řádný a včasný odpor, nemůže být řešena v žalobě před nezákonným zásahem, nýbrž v žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, který je dostupný na www.nssoud.cz, či nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13). Žalobce skutečně žalobu(y) na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podal, kdy se žalobce domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že žalovanému Magistrátu města Ústí nad Labem se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Nejprve žalobce podal nečinnostní žalobu, kterou krajský soud zaevidoval pod sp. zn. 15 A 177/2018. Nicméně řízení o dané nečinnostní žalobě bylo pravomocným usnesením ze dne 8. 1. 2019, č. j. 15 A 177/2018-13, zastaveno pro nezaplacení soudního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

poplatku. Následně žalobce podal opět identickou nečinnostní žalobu, kterou krajský soud zaevidoval pod sp. zn. 15 A 17/2019. Toto řízení bylo završeno zamítavým rozsudkem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, který nabyl právní moci téhož dne, přičemž soud v rozsudku dospěl k závěru, že žalobce nepodal odpor, a proto nečinnostní žalobu zamítl s tím, že výše specifikovaný příkaz nabyl právní moci dne 28. 2. 2018.

21. Z právě uvedeného vyplývá, že skutečnost, zda žalobce podal řádně a včas odpor, nelze zkoumat v řízení na ochranu před nezákonným zásahem, tedy v tomto řízení, neboť zásahová žaloba je s ohledem na svou povahu subsidiární k žalobě na ochranu proti nečinnosti, a proto je přípustná teprve tehdy, pokud nečinnostní žaloba nepřichází v úvahu. Otázka, zda žalobce podal řádný a včasný odpor, tak má být (měla být) řešena v žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou se lze bránit proti nečinnosti s vydáním rozhodnutí ve věci samé.
22. Vzhledem k tomu, že žaloba žalobce na ochranu proti nečinnosti správního orgánu byla usnesením zdejšího soudu zastavena, a druhá žaloba byla pravomocným rozsudkem zdejšího soudu zamítnuta, tak soudu nezbylo než v předmětném řízení vycházet ze skutečnosti, že proti příkazu magistrátu žalobcem nebyl podán odpor a příkaz nabyl právní moci dne 28. 2. 2018.
23. Za této situace postupoval žalovaný v souladu s ust. § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu, když do registru řidičů zanesl údaje o spáchaném přestupku a výši trestu vyplývající z příkazu na základě pravomocného příkazu, a proto se nemohl dopustit neoprávněného zásahu do práv žalobce. Navíc nelze přehlédnout, že v žádosti žalobce o vrácení řidičského oprávnění po upuštění od výkonu zbytku trestu nebo správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, žalobce rovněž uvedl, že příkaz nabyl právní moci dne 28. 2. 2018, tedy sám žalobce příkaz považoval za pravomocný a uložený trest vykonal.
24. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.
25. Za daného skutkového stavu a výše nastíněné judikatury Nejvyššího správního soudu nezbylo než uzavřít, že žalovaný takto plnil svou povinnost danou zákonem o silničním provozu, když do registru řidičů zanesl údaje o spáchaném přestupku žalobcem, včetně druhu a výše sankce, která mu byla za toto jednání uložena. V daném případě se jedná o zásah zákonný. Z tohoto důvodu soud neshledal, že by se uvedením údajů do registru řidičů, dopustil žalovaný nezákonného zásahu vůči žalobci. Proto soud žalobu neshledal důvodnou a ve výroku I. rozsudku ji podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
26. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. června 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)